Karácsonyi köszöntő

A keresztény ember számára a karácsony várása már az adventi készülődéssel kezdetét veszi. A hit, a remény, az öröm, majd a szeretet gyertyái nem csak otthonunkat, de szívünket is igyekeznek felkészíteni az év talán legmeghittebb, legbensőségesebb időszakára. A „meghitt” szó közelséget, melegséget jelent. Olyan érzéseket, amelyekre leginkább szükségünk van a zord téli idő beköszöntével, az esztendő munkában töltött, fárasztó, néha személytelen hétköznapjait magunk mögött hagyva.

A hóval lepett utcák, terek láttán sokunkat még felnőttként is eltölt valami mélyről jövő, gyerekkorunkban gyökerező öröm. Az ünnepi fények, a hangok és illatok megidéznek egy kedves emléket, egy arcot, egy jó szót. Ajándékok után kutatunk, díszítjük otthonainkat, néha talán túlságosan is igyekezve megfelelni a korunk támasztotta elvárásnak, miközben a szívünk mélyén a legtöbben ugyanarra vágyunk. Ha megkérdezzük magunktól, vajon miért is várjuk, miért szeretjük a karácsonyt, a magam részéről azt válaszolnám: azért várjuk, mert ez a legemberibb ünnepünk.

A keresztény világ karácsonykor Krisztus eljövetelét ünnepli. Jézusét, aki kisdedként, puszta emberi mivoltában, a legegyszerűbb és legszerényebb körülmények között érkezett közénk. Ha képesek vagyunk megtalálni és megélni az ünnep valódi értelmét és üzenetét, akkor boldog, szeretetben feltöltődött emberként vághatunk neki az új esztendőnek is.

Próbáljunk ezért mi is a következő napokban minél több figyelmet, megértést mutatni szeretteink, ismerőseink iránt és ne sajnáljuk az időt egy jó beszélgetésre. Böjte atya szavait idézve: *„Próbáljunk mi magunk lenni a karácsonyi ajándék!”*

E gondolatok jegyében kívánok áldott, békés karácsonyt és meghitt ünneplést!

Tállai András
országgyűlési képviselő